

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Rættens spiir det alt er brekked

Citation: Kingo, Thomas: "Rættens spiir det alt er brekked", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 424. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid107544/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Her beseer Jeg dine saar,
 Der skal Jeg i ævig' Aar,
 Fuld aff Aandens Lyst og Lue,
 I utrolig Fryd Dig skue.

Th: Kingo. 5

JESUS dømmes til at Kors- festes.

Under forrige Melodie:

1.

Rættens Spiir det alt er brækked,	10
Kierlighed er bleven kold,	
Ald Rætfærdighed er svekked,	532
Uskyld lider Last og Vold,	
Løgn er ført i sandheds Dragt,	
Sandhed er i støven lagt,	15
Uræt klæder Dommens sæde,	
Steenen maa der over græde.	

2.

Ræt og Uræt lige gielder,	
Lige høyt optegned er!	20
JESU klare sag dend helder,	
Ingen Ræt har Øye der!	
Folkets løse snak gaar frem,	
Deres Raab har Kraft og klem,	
Rættten skal for dem indrømmes,	25
JESUS hen til Korset dømmes.	

3.

Aldrig under Himlens Bue,
 Og det hvaldte Stjerne-Tag,
 Vaar der slig en Dom at skue
 5 Udi slig en Rætvijs sag!
 Uden skyld og ald beviis
 Gaar mand paa hans Livs forliis,
 533 Og til Korsens Død ham stiller,
 Efter Folkets onde Griller.

4.

10 Nu, saa er da Dommen gangen,
 JESus er til Døde dømt!
 See, nu frydes Helved-Slangen,
 Nu Guds Hierte det er ømt,
 15 Nu dend svare Piin' og Nød,
 Nu dend bittre Korsens Død
 Hannem digt om Hiertet griber,
 Og hans Siæl med Banghed kniber.

5.

20 Strax Pilatus sine Hænder
 Tvetter ud i hykle-Vand,
 Og sin Uskyld forevender,
 Meener hand er reen og grand:
 Ney, dend Dom paa JESu Blood
 25 Toes ey bort i nogen Flood,
 Hænderne maa tvettet være,
 Smitten skal dog Hiertet bære.

6.	
Jøderne sig frygter ikke	
For dænd skyld i JEsu Død,	
Deres Siæl det ey kand stikke,	534
Om hans Blood i Pølen flød,	5
Derfor raabe de og paa,	
At hans Bloode-Hefn dænd maa	
Dem og deres Affkom røre,	
Thi de veed vel hvad de giøre.	
7.	
Nu, saa vil Jeg da nedfalde	10
For dænd dømde JEsu Food,	
Og besee min synde-Galde,	
Om dænd ey forgav hans Blood;	
Om Jeg selv ey Aarsag var,	15
At hans Dom dænd blev saa svar;	
Om Jeg hialp ey til at felde	
Denne Dom, aff ald min Veide.	
8.	
Jo, min Gud, Jeg bør ey dølge	20
At min synd foruden Tal	
Jo vaar med Dig hen at følge	
Ind i Dommens Huus og Sal!	
Mine synder Dommen skrev,	
Og Dig hen til Døden rev!	25
Hvor Jeg seer din Dom og Vunder,	535
Seer Jeg alt mit Segl der under.	

14 ey forgav] piinte ey 1699

9.

Intet vil Jeg Haanden vaske,
Jeg vil ey undskyld mig,
Men nedvelte mig i Aske,
5 Græde, bede hiertelig,
At, O JESu, Du ey vil
Mig min Ondskab regne til,
Men oppaa din Dom affskrive
Ald min skyld, og Naadig blive.

10

10.

Du foruden skyld og Brøde
Gav Dig under Dødsens Dom,
Ja selfvillig for mig døde,
Derfor estu og saa from,
15 At Jeg for Guds Domstoel maa
Ald min Tilflugt hos Dig faa,
Saa din Dom er mig en Baade,
Og Jeg bliver dømt i Naade.
Th: Kingo.

536

En Anden,

Singes som:

Naar min Tiid og stund er for haand, etc.

I.

25 **H**Vo maa ey dæe og daane hen?
Hvis Øye-Graad ey dryber?
Nu Siælens søde Himmel-Ven
Med Korsens Træ henkryber;